

פרשת תזריע מצורע < 105 < כ"ח ניסן תשע"ב

גילוי דעת

קול רב... קול חיל גדול (מלכים ב', י"ז)

מכאב להישג

אחד על אחד עם האלופ (במיל). עוזי דיין על הצבר הישראלי ומשמעות המעבר מימי הזכרון ליום העצמאות

החיים כשליחות

קווים לדמותו של רס"ן דגן ורטמן הי"ד על חיים מלאי משמעות

הרב דני אלינר מצדיע לרב חיים זחוקמן, חתן פרס ישראל לשנת תשע"ב
היחס לזוג ולמדינה. הרב מנחם בורשטיין מציע מקדח מבטי יהודית לשירות העם והארץ
מעצבינו עומד על משמר ארצנו

ציממס

חיך

ארץ שלי, הוכרזת לנו כתפאורה מכל העמים.
אליך באו והלכו, במערכות שונות, כל מיני שחקנים:
הסופר, המצביא, המרגל ושאר מתווכים.
כוכבים זרחו, כוכבים נפלו, נדמו לעולמים.

ואם חשבת לתומך, שנחים הם בשלום-
איזה נחים ואיזה נעלים, יש מהומה במרום.
הרגלים של שנים קצת קשה לשנות
בעולם הבא ממשיכים את עצמם לדורות.

בפרלמנט של מעלה יושבים מנהיגים בדימוס:
ז'בוטינסקי, בגין ושרת מנגבים חומס.
שרת עוד מקנא בעגנון שקיבל את החמישים,
בעוד בגין וז'בוטינסקי בליגה של בית"ר דנים.

על חוף הים יושבים חברים משכבר הימים
בן גוריון, גולדה והרצל קפוארה מתרגלים.
הרצל אמר: "שלגיה זה סיפור אמיתי (אגב עמידת ידיים)",
והם עונים: "תפסיק להכחיש אגדה כל יומיים!".

חנה סנש צועקת מסוכת המציל, בין החול והמים:
"אתה עם הרטייה, תתקרב לחוף, לא קופצים בין הריחים".
הרב קוק ובנו פתחו כולל מרכז נפרד
צורבא דרבנן שולחים הקשיות מאחד לאחד.

טרומפלדור שמחכה לדואר כבר שבוע מתלונן:
"אין דוור טוב!" ומזמין את בן יהודה לקרטיב מרענן.
אליעזר בן יהודה אומר: "אני אקנה לך הפעם"
והלה משיב: "תפסיק לפזר מילים, אחייב אותך במע"מ".

ועוד יושבים אמנים, מה שנקרא: "במותיך חלל".
מחפשים לגולדברג דירה להשכיר, החוזה שלה בוטל.
שמר אומרת: "אם לא מחר אז מחרתיים".
"בתקוה שנמצא" אומר הרץ אימבר ומזמין לכולם לחיים.

וחוץ מרוטשילד, שקנה גם את עולמו.
ועוד נגר מוזר שממתין ליישוב כסאו.
שרים הם כולם, בוניך ומשורריך:
"א-לוקי ציוני שאת לעוללך".

שרקה

זמני השבת כחסות:

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 6:33	ירושלים: 7:49
תל אביב: 6:51	תל אביב: 7:51
חיפה: 6:44	חיפה: 7:52

הוצאה לאור:

לפרסום, למודעות ולהנצחת: ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
הפקה ופרסומות: ג. פרסומי ישראל | עריכה: טל איתן, נבו כץ | עיצוב: תמי כהן

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד ■ אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון ■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

מיצובישי לנסר שברולט אפלנדר
ינדאי טוסון קיה פורטה שברולט ויאנט
סובארו אימפרזה ינדאי מטריקס
קיה סול פורד גלאקסי
אופל קורסה סקודה אוקטביה
קיה סיד שברולט אלפנדר מאזדה 6

ממש לא משנה
איזה רכב תקנו
אנחנו נדאג
שתצאו מרוצים!

פורד גלאקסי ניסאן מיקרה
הטסו סריון קיה ריאו
מיצובישי האנטר
ינדאי אילנטרה
מאזדה 3
ניסאן טרנו פולקסווגן פאסאט

רכב חדש 100% מימון טרייד אין רכב מיד שנייה עם אחריות
סניף נתניה: שכטרמן 27 (א.ת. ישן) 09-8621936 | סניף מודיעין: ליגד סנטר, טל. 08-9750555
סניף ירושלים: בית הדפוס 7, טל. 02-5797112

תמיר
Tamir

להגיע ראשון עם תואר שני במכללה האקדמית לחינוך גבעת ושינגטון

תואר שני M.Ed. בהוראת התנ"ך מחקרו, פרשנותו וערכיו

בואו ללמוד עם מיטב המרצים בתכנית
עדכנית, לגלות מחדש את השורשים
של כולנו ולהצמיח מתוכם פירות של
חכמה, אמונה וערכים לחיים.

ראש התכנית: פרופ' משה ציפור

שי
ל-15 הנרשמים
הראשונים
לשנה"ל תשע"ג
תוכנת מקראות
גדולת "הכתר"

תואר שני M.Ed. בחינוך גופני

הצטרפו לתכנית הדתית היחידה בארץ
לתואר שני בחינוך גופני. תואר מתקדם.
מכללה מתקדמת. תתקדמו!
הרחבת ידע ומיומנויות והכשרה להוראה
ולחונכות.

ראש התכנית: פרופ' יעקב קפלנסקי

לתכנית המלאה, כולל רשימת קורסים ומרצים, היכנסו לאתר המכללה:
www.washington.ac.il/michlala

המכללה האקדמית לחינוך
גבעת ושינגטון
המסלול לתואר שני

1-800-280-281
www.washington.ac.il/michlala שלוחה 1

של אדם מישראל, בגלל מעלתו וקדושתו, נדבקים בו כוחות הטומאה.

זהו מה שנאמר בהמשך "והתקדשתם והייתם קדושים". יש עניין לשאוף לקדושה ולטהרה, כדי שתשרה השכינה על עם ישראל. אולם כשיש דברים שמטמאים את האדם, אין מקום לגילוי שכינה.

כדי לזכות לגילוי שכינה ולהרמת קרן ישראל יש להקפיד בענייני הטהרה. אמנם בזמננו אין לנו אפשרות להיטהר מהטומאה החמורה של המת, כפי שכותב הרמב"ם "ענ"ש יערה עליו רוח ממרום", אך משאר טומאות ודאי שיש להיטהר מהן. אילו היה לנו אפר פרה אדומה, היינו יכולים להיטהר היום אף מטומאת מת. לעתיד לבוא, כשתתגלה הנבואה, נדע היכן הטמינו את כדי אפר הפרה ונוכל שוב להיטהר.

שאיפת היהדות היא לקדושה ולטהרה, כדי שהאדם מישראל יהיה משכן לשכינה, כמו שכתוב בפרשת 'תרומה' "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ליבו של כל אדם צריך להיפך למשכן לקדושה, ולכן יש להתרחק מהטומאה, ובמיוחד הכוהנים שהם מורי התורה בעם ישראל.

יהי רצון שהקב"ה יערה עליו ממרום רוח של קדושה וטהרה, ונזכה לגילוי השכינה בקרוב בימינו ■

להשתחרר מהסיט של המוות, אלא שהם חטאו בחטא העגל, ולכן נשארו במדרגה שבה היו.

במקום שיש הפסקת חיים - יש טומאה וממילא יש ריחוק מקדושה, כמו אכילת תרומה או כניסה למקדש. באומות העולם אין מושג של קבלת טומאה, ויש אף דעה בתלמוד שמת גוי אינו מטמא (למרות שאנו לא פוסקים כך, אלא רק שאינו מטמא באוהל), והסיבה לכך

**אדם מישראל, בשל מעלתו הרוחנית
ובגלל שאיפתו לחיי נצח, כל דבר שהיה
אפשרי שיהיו ממנו חיים או שיש בו
הפסקת חיים - יש בו טומאה. היהדות
כולה חותרת לקראת חיים**

היא שרק במקום שיש נשמה קדושה, בהסתלקותה נכנסת רוח טומאה. 'אור החיים' הקדוש ממשיך זאת לשתי חביות, אחת שיש בה חצץ ואחת שיש בה דבש. כשירוקנו את החביות, זו שהיה בה חצץ תישאר ריקה, אך זו שהיה בה דבש תתמלא בשקצים ורמשים. כשיש הפסקת חיים או פגיעה בערך החיים בגופו ונשמתו

רש"י מביא בשם המדרש את מאמרו של רבי שמלאי "כשם שייצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף". בפרשת 'שמיני' התורה דיברה על טומאת בעלי חיים, שאדם הנוגע בבעלי חיים מתים נטמא ואסור לו להיכנס למקדש, ואם הוא כהן - הוא אסור באכילת תרומה. בפרשת 'תזריע' ומצורע' התורה מדברת על טומאת אדם, טומאת נידה, טומאת מצורע, ושאר הטומאות היוצאות מגופו.

כל דיני טומאת האדם מיוחדים לישראל ואינם שייכים באומות העולם.

אדם מישראל, בשל מעלתו הרוחנית ובגלל שאיפתו לחיי נצח, כל דבר שהיה אפשרי שיהיו ממנו חיים או שיש בו הפסקת חיים - יש בו טומאה. היהדות כולה חותרת לקראת חיים.

אחד משלושה עשר עיקרי האמונה שלנו הוא האמונה בתחיית המתים, ולפי המקובלים לאחר תחיית המתים יחיו לעולם. המוות הוא הסיט החמור והקשה ביותר, והוא יפסק לעולם, מפני שהשאיפה היא לחיי נצח. הכוהנים, מורי התורה בעם ישראל, צריכים להתעסק אך ורק עם חיות של תורה, ולכן עליהם להתרחק ממתים. במעמד הר סיני עם ישראל הגיע לדרגה בה היה יכול

הדגל וצבא ה'

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

שמאמץ גינונים של 'פייטר', חס ושלום! הכל בשקט, במתינות המיוחדת שבאישיותו'. בסיפור זה על חותני היקה, הרב שמואל בנימין הרלינג זצ"ל הי"ד, אנו נזכרים לקראת יום הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה ולקראת יום העצמאות החלים בשבוע הקרוב.

מרתון הרב שפירא זצ"ל הדריכנו תמיד שיש חשיבות גדולה בקריאה ולימוד של סיפורי צדיקים הנותנים דחף ואתגר לשאיפות רוחניות גדולות.

קל לנו הרבה יותר, להתחבר אל רבנים שחיו בתוכנו, שלמדו ולימדו בשיבותינו ויחד עם זאת נסעו בטרמפים במרחבי יהודה ושומרון, מאשר למות רבנית מדורות קודמים שלא הכרנו. רבנו-הרצי"ה, היה מדבר איתנו תמיד על הקדושה המיוחדת של "צבא הגנה לישראל" העומדים על משמר ארצנו וערי אלוקינו. טוב לראות שישנם אנשים, שחיו ושחוו באופן אמיתי תחושות אלו

הייתה אז פקודה שנקראה 'חוק ההכוון' - כיצד לכוון ולירות. 'צפה למטרה' אמרה הפקודה, ופירש ר' בנימין: 'כל יהודי צריך שתהיה לו מטרה'. 'עצום עין בלתי מכוונת' - 'אם יש לך נטיות פרטיות- עין בלתי מכוונת- עצום אותה'.

וכל זאת לא הייתה חשיבה של בדיחות הדעת בעלמא, אלא ביטוי מלא הומור לאופן שבו הוא ראה את הדברים. במיוחד זכור לי מה שאמר לגבי הפקודה 'אש'. הוא העיר: מה זה 'אש'? ככה אומרים ליהודי? עד שיהודי מתאמן, נותנים לו רובה, מלמדים אותו ובסופו של דבר נותנים לו סוף סוף לבצע את מה שחיל צריך לבצע, לירות - צריך היה המפקד לומר לו - 'ר' מוישה, מכוון, מיט א-שוס', ר' משה מכוון בירייה... לנו זה נראה רק בדיחה, אבל זה ביטא היטב את התחושה העמוקה של ר' בנימין, שזהו אכן הכיבוד הגדול.

ואחרי כל זאת אפשר היה לחשוב שמדובר באיזה אדם

בחורף תשי"ח החלה הטירונות בנח"ל, טירונות חי"ר של למעלה מארבעה חודשים. ר' בנימין התגייס במלוא מובן המילה.

"בשבילו הצבא היה כולו קודש", מספר הרב יוסי שריד. "להחזיק רובה - זה היה אצלו כמו להחזיק לולב, כך ממש הוא התייחס לזה, להרגיש שכל כלי שיש לך מהצבא, זה אתה..."

יש לי תמונה מהצבא, הצטלמנו ברגע של הפסקה באימונים. כמובן שבכל הזדמנויות והפסקה, כל אחד מוריד מראשו מיד את כובע הפלדה הכבד, ולכן כולם בתמונה - קבוצה גדולה - ללא כובע פלדה. היחיד בתמונה שנשאר בהפסקה עם הכובע היה כמובן ר' בנימין. הוא קרא לזה שטריימל - "תסתכלו, זה שטריימל".

את כל הפקודות בצבא, את כל השמות הוא תרגם לשפת הקודש, למילים של הישיבה. במקום 'אחורה פנה' - אפשר להגיד 'בואי בשלום'...

דברים בעלמא

פרסומי ישראל מ-ת-ר-ה-ב-י-ם

דרושים/ות

- קופירייטר יצירתי • מנהל קריאייטיב עם ראש גדול
- איש יחסי ציבור נמרץ • מנהל לקוחות תותח

נסיון בעבודה במשרד פרסום, מגורים באזור ירושלים והשכלה רלוונטית בתחום - חובה.
סודיות מובטחת * המשרות מיועדות לגברים ולנשים כאחד * נא לציין שם המשרה

קו"ח לשלוח לדוא"ל: pisraelm@gmail.com

חדש!!

הוצאת הספרים של מרן
הרב מרדכי אליהו זצ"ל

מאמר מרדכי - צורר החיים
שאלות ותשובות בענייני אבילות
עם פסקי הלכה לספרדים ואשכנזים

לפרטים: 02-6521195
www.harav.co.il

חסרי צבע דהיינו רוחניים יותר.

כך גם היו אבותינו הולכים במדבר

"איש על מחנהו ואיש על דגלו" (במדבר

א, נב). מטרת הדגל לא הייתה רק פרקטית לזיהוי

השבט ומקומו אלא ביטאה דברים רוחניים רבים, כפי שמפרש רבנו בחיי על-כך.

הדגל הוא משהו טכני המבטא משהו רוחני, דבר הנותן מסר בתמונה אחת, ולכן אין אנו מוסרים את נפשנו על

חתיכת הבד אלא על הערכים הבאים לידי ביטוי בדגל. (ראה דרשת הראי"ה קוק על חשיבות הדגל הישראלי-

הרב שבט, המעיין, ניסן תשס"ט)

ויפה מבטא זאת הגר"ד סולוביצ'יק בספרו חמש דרשות (עמ' 90):

"דגל הכחול - לבן, שטכול בדמם של אלפי צעירים

וכך נוכל ללכת בדרכם ולחנך לאורם.

בעקבות דברים אלו אנו צריכים לברר מה היחס שצריך להיות לדגלה של מדינת ישראל. דיונים רבים ישנם על 'מי

קבע ומה' בעיצוב הדגל. אך ברור לכולם שבדגל סמלים יהודיים מובהקים. הסמל הוא מגן דוד, סמל יהודי עתיק

שבהזדמנות נדון על מקורו (ראה "מגן דוד" - ד"ר אשר עדר) ובדגל שני פסים כפסי הטלית וצבעו המקורי הוא

צבע התכלת (תכלת בצייצית ובבגדי הכהונה) הנחשב צבע רוחני מובהק. הרב הירש בספרו 'המצוות כסמלים'

מסביר שצבע התכלת הוא צבע רוחני כצבע השמיים. בצבעי הקשת יש "עלייה" מצבע לצבע כשאדום הוא

הצבע הנמוך ביותר (לשון אדמה, דם) ותכלת מהגבוהים ביותר. על-כן הרקיע נראה תכלת וכשאתה מתקרב

ועולה כלפי מעלה הנך רואה שבעצם השמיים הם

יהודים
שנפלו

במלחמת השחרור בהגנתם

על הארץ והישוב (דתיים ולא דתיים, כי האויב י"ש

לא היה מבדיל) יש בו ניצוץ של קדושה, הנובע

ממסירות נפש והקרבה עצמית. כולנו מצווים לכבד

את הדגל ולהתייחס אליו בדרך ארץ."

ויתר דברי הדגל והסמל הלו הם כתובים ומקובצים בחוברתנו 'הדגל, הסמל ומגן דוד' אותה ניתן לבקש

בדוא"ל: pvpuah@gmail.com

**פרפראות ומאמרים על פרשיות השבוע, יום העצמאות, יום השואה,
חג פסח כולל עשרות סיפורים חדשים על מו"ר מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל**

הסידרה חדשה

אביהם של ישראל על התורה - ספר ויקרא

פרסומי ישראל

עוד בסדרה:

בראשית, שמות ודברים

בקרב: במדבר

מבצע:

קונים את הסדרה

ומקבלים

ספר מתנה*

משלוח עד הבית

*מתוך המבחר שבמבצע **אין כפל במצעים

**דברי מרדכי על התורה (5 כרכים)
פרפראות מאמרים והלכות על פרשיות השבוע
במבצע שאסור להחמיץ!**

**לפרטים ולהזמנות: 02-6521195 | www.harav.co.il
חנות ההוצאה לאור שטנר 3 קומה ג (מעל כושר ג'ים) גבעת שאול - ירושלים**

שאלה

יום הזיכרון לחללי צה"ל, הוא יום אבל בביתנו. לפני 8 שנים, כאשר הייתי בן 14, אחי נפל בקרב עם מפגעים. בשנים הראשונות הייתי בהלם, בכיתי הרבה. אבל בשנים האחרונות אני מרגיש קצת מועקה מהיום הזה. יש כאילו חזרה על האבל ביום נפילתו, ואני מרגיש שזה חונק אותי, אני לא מעיז אפילו לדבר על כך.

המתים, מפני שהנופלים הם חוליה אחת משלשלת הדרך הארוכה, שבעזרת ה' נצמד בה עד ביאת הגואל ועד תחיית המתים השלימה ■

את הדרכתו של אליהו הנביא: להתפלל בדרך. לחוש שהננו בעיצומו של תהליך ארוך ואנו צועדים לקראת השלמתו בעתיד. בכך אנו מקיימים כעין "תחיית

במסכת ברכות (ג', א'), מספרים חכמים על ר' יוסי, שנכנס לחורבה אחת מחורבות ירושלים כדי להתפלל. בא אליהו הנביא זכור לטוב והמתין לו על פתח החורבה. כאשר סיים תפילתו, שאל אותו אליהו: מדוע נכנסת לחורבה? השיב לו ר' יוסי: כדי להתפלל. אמר לו אליהו: היה לך להתפלל בדרך, תפילה קצרה. ומסיים ר' יוסי: ולמדתי ממנו שאין נכנסים לחורבה. בסיפור זה חכמים מורים לנו דרך בהתייחסות לחורבן ואבל. ר' יוסי היה זמן קצר אחר החורבן. המקדש חרב, ירושלים חרבה, והוא שקוע כולו באבל על החורבן. מתוך כך, גם כאשר הוא מתפלל, הוא "נכנס לחורבה", כלומר, עוסף עצמו באבל, ומתפלל. זוהי מחאתו של אליהו הנביא, שהוא מבשר הגאולה, ואינו יכול להסכים עם ההשתקעות בחורבן. על כן הוא מוחה בר' יוסי בשאלתו: מדוע נכנסת לחורבה זו, מדוע הנך עוסף עצמך באבל. אל תתפלל מתוך החורבה אלא צא לדרך והתפלל בדרך. מכאן יש לנו תובנה גדולה כיצד להתבונן על חורבן, אבל, נפילה של בן משפחה וכד'. חכמים קוצבים זמן לאבלות (מועד קטן כ"ז, ב'): "אל תבכו למת יותר מדי, שלשה ימים לבכי. שבעה להספד, ושלושים לגיהוץ ולתספורת".

הנופלים אשר זכו להיות קדושים בנופלים על קדושת השם, העם והארץ, אינם "מרוויחים" מכך שאנו, בני משפחותיהם, ממשיכים את האבלות עליהם למשך שנים ארוכות. אנו, מצידנו, מחויבים לזכור ולא לשכוח. משום כך תיקנו חכמים את מועדי הזיכרון ביום הפטירה או הנפילה, אזכרת נשמות במועדים, כפי הנהוג בעדות השונות וכד'. הזכרון הוא הבעת כעין תודה להולכים, והבהרה לנו, החיים, שחינו הנם המשיך של דרך קודמת, ארוכה ארוכה, ולא התחלה חדשה. אנו מתבססים על אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, אשר החלו את הדרך הארוכה, ואנו ממשיכי הדרך. הנופלים הם חלק מאותה שרשרת דורות הנותנת לנו כיוון נכון בחיינו.

משום כך, כה חשובים עבורנו ימי הזיכרון בכלל ויום הזכרון לחללי צה"ל בפרט. אולם, הזכרון צריך להיות נעים לנו, מקור לשמחה, מתוך ההרגשה שהננו ממשיכים את דרך הנופלים. אם אמרתי שהנופלים אינם "מרוויחים" מהאבל והצער שלנו עליהם, לעומת זאת, מהזיכרון שאנו זוכרים אותם, הם "מרוויחים", משום שברור שבמותם לא נקטעה הדרך.

על כן, הדרך הנאותה לנהוג ביום הזיכרון היא להתחבר עם העבר, לציין ולראות את ההווה, ולצאת לדרך כלפי העתיד. בכך אנו חוזרים לקיים

ליפשיץ. והגעת אל היעד.

שליחות
חינוכית

תעודת
הוראה

תואר
ראשון
B.Ed.

התקבלת
ללימודים

להיות מורה לתקשורת
או למדעים?
לתנ"ך או למחשבים?
רק תבחרו יעד - ומכללת ליפשיץ
תיקח אתכם אליו. עם תכנית לימודים
בהתאמה אישית, מערך ייעוץ
וסיוע לימודי, מלגות והטבות,
ליפשיץ מלווה אתכם עד לסיום
התואר בהצלחה וגם מסייעת לכם
בהשמה לעבודה.
**ההרשמה כבר החלה,
דרך צלחה!**

מסלול מחנכים
מסלול מחנכות

שליחות חינוכית מתחילה בליפשיץ

תואר ראשון B.Ed. ותעודת הוראה בהתמחויות:
תנ"ך • תושב"ע • תקשורת • מדעי הטבע גיאוגרפיה
מתמטיקה ומחשבים • מתמטיקה
מגוון השתלמויות מורים

ההרשמה לתואר שני M.Ed. בעיצומה!
נמשכת ההרשמה למגוון השתלמויות למורים בתוכנית מפתח!

לפרטים ולהרשמה: 1-800-20-10-20

www.lif.ac.il | lifrishum@macam.ac.il

הלל
אומר

מרגישים בבית

הרב הלל הורוביץ - היישוב היהודי בחברון

כשהגעתי עם משפחתי לחומש, ופגשתי קצין בכיר מחטיבת שומרון, שח לי הקצין בגאווה צה"לית כי "הצבא העלה כבר לחומש יותר מ-100 אוטובוסים ועוד היד נטויה...". התנועה הזאת ההולכת ומתעצמת משנה לשנה היא זו שתנצח את כל הספיקות ביחס להישארותנו לנצח ביהודה ושומרון. זוהי חירותנו זוהי עצמאותנו. יישר כח לכל העוסקים במלאכה, תודה לכוחות הביטחון, חזקו ואמצו יחד עם מאות אלפי המטיילים באמירתו של כלב בן יפונה אל העם: "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה" ■

בנאון לחורבות חומש בצפון השומרון-כששירת ההלל בפיהם "אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה". החידוש המרנין שבלט השנה היה התנועה החופשית ברכבים פרטיים ובאוטובוסים לא ממוגנים אשר ביטאו את האמירה שאנחנו כאן בבית שלנו, בארץ שלנו ללא פחד ומורא. אנו חיים, מטיילים ונופשים ביהודה ושומרון כעם חופשי בארצו כבכל מקום תיירות אחר בארץ. התנועה העממית הזאת, שמובלת ע"י גופי התיירות ביו"ש יחד עם ראשי המועצות וארגון "משקפת", הצליחה בע"ה לתת את כוחות הצבא והביטחון למהלך הגדול הזה. לא רק שאינם מתנגדים לפעילות אלא אף גאים להיות שותפים וחלק מהמאמץ להבאת המבקרים ולאבטחתם.

אנו נמצאים בימים אלו בחיבור המרומם בין ימי חג הפסח לימי הזיכרון והעצמאות הבעל"ט. ברצוני להאיר ולהעצים מדרגת עצמאות שהתקדמנו אליה בימי חג החירות השנה. **אי אפשר היה שלא לראות, להתפעם ולהתרגש ממאות אלפי המבקרים הדתיים ושאנים דתיים מהארץ ומחו"ל שפקדו את אתרי התיירות והמקומות הקדושים במרחבי יהודה ושומרון ובנימין.** תנועה בלתי פוסקת לאורך כל ימי חול המועד. מסוסיא העתיקה, קברי האבות והאמהות במערת המכפלה וקבר רחל, דרך המעינות ונופי הפריחה בהרי בנימין והשומרון, יקבי היין ואתר המשכן בשילה **ומעל הכל לראות ולהיות יחד עם האלפים-כרבה של יהודים עולים**

דברים שרואים משם

המתמשך על הזכות של העם היהודי להתקיים בכלל וסמל לציונות.

על ראש הממשלה מוטלת משימה, לא לאפשר לשלוחת השמאל "העצמאית" בקואליציה, להוביל מהלכים הנוגדים את כל המהות של מפלגת השלטון במדינת ישראל- "הליכוד", וחשוב מכך, מוטלת עליו החובה, להנהיג את ההתיישבות היהודית ביו"ש לגבהים חדשים, לבנות ולא להרוס, לאחד ולא לפצל ■

נמשכת. הפלסטינים למדו היטב את כללי המשחק, הם שולפים את קלף "המיעוט" בכל הזדמנות שנקראת בפניהם ויודעים שהגורל שלהם, ברק, ידאג שהכל יסתדר. אז הם בונים, והרבה, ואם מדינת ישראל מעיזה להרוס מבנים ערביים, הם קוראים לזה גזענות, ואילו כשחמישים משפחות, חלוצים ושומרי חוק מתיישבים באדמת יהודה ושומרון, קמים אנשי שלום עכשיו ובאותה שיטה בדיוק, מתנכלים למתנחלים. עתירות, בג"ץ מסע הכפשות בתקשורת והכל כדי לפגוע במפעל הציוני ביהודה ושומרון.

ברק לא קיבל מנדט להפליה. ברק לא קיבל מנדט ליצירת מלחמת אחים.

ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון, היא סמל לזכות הקיום של העם היהודי במדינת ישראל, סמל למאבק

להתנכל למתנחל

פסילת ההסכם של הממשלה עם החלוצים במגרן, על ידי בג"ץ הוא רק תסמין לקו מסוכן שמובל על ידי גורמי שמאל במדינת ישראל. נראה שזה נוח יותר, ופופולארי יותר להחיל את החוק רק כלפי היהודים ביהודה ושומרון, ולא כלפי הערבים. שר הביטחון, אהוד ברק, שהחליט לצאת במלחמת חורמה כלפי ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון בשיטת "המתנכל למתנחל", ביום שבו הוא נכנס לתפקיד שר הביטחון, לא מודאג מהעובדה שמדינת ישראל היא מדינה דמוקרטית ושומרת חוק. ברק פועל על פי גחמותיו האישיות, הוא יודע "להשתולל" כשיהודים ביהודה ושומרון עוברים על החוק, אך מתנהג בסלחנות כשמדובר בערבים פורעי חוק.

הבנייה הפלסטינית הלא חוקית ביהודה ושומרון

לגור חמישה כוכבים כוכב השחר

- ★ יישוב מקסים ומפותח ★ קהילה משפחתית
- ★ חינוך מעולה: מעון, גנים, יסודי, ישיבה תיכונית וגבוהה
- ★ מרכז קניות, מרפאה, ספריה ועוד
- ★ תנופת קליטה שקוראת לכם!

מרכזי ישראל

הקהילה:	היישוב:
300 משפחות	דתי קהילתי
הבית:	המיקום:
4 חדרים 110 מ"ר	על כביש אלון 25 דקות מירושלים

המחיר: 745,000 ש"ח*

משווק: אמיר 054-2048322

צמוד למדד תשומות הבניה 02/12

אופציה לשכירות ביישוב

054-5630806 טלי

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

בנים לגבולם".
יום העצמאות קבוע בשבוע שמידתו בספירת העומר
היא המידה של ה"תפארת". מידה זו נזכרת בתחילת
פרק שני של מסכת אבות, הפרק הנלמד בשבת הסמוכה
ליום העצמאות: "רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור לו
האדם, זו שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם".
רש"י ותוספות במסכת נדרים [דף כב] מפרשים שהכוונה
לכך שהדרך הישרה היא זו המקובלת על בורא עולם
וגם על הסביבה החברתית.
מסתבר שהדרכה זו שיפה לאדם הפרטי יפה גם לעם
כולו, והאידיאל של מדינת ישראל הוא להיות ממלכת
כהנים וגוי קדוש, שעניינו לשמור תורה ומצוות ביחד
עם סדרי חברה טובים וישרים ■

מעתה ברור שכיוון שזכינו לחזור לארצנו ולהקים את
מדינתנו עלינו לשמוח בשמחתו של הקב"ה, שכביכול
נחסכה ממנו לפחות דמעה אחת.
אכן, אשרינו שזכינו, שיכולים אנו לחזור ולדון בהלכות
הכלליות הנוגעות להלכות מדינה בתחומים החברתיים,
הכלכליים, המשפטיים, והביטחוניים. ואע"פ שיש
ויכוחים, לעיתים קשים, על דמותה וצבינה של המדינה,
הרי מצב זה עדיף לעין ערוך מן הישיבה "השלווה" בגולה.
תחת חסותם של אומות העולם.
כשנתבונן, נגלה את נפלאות ה' עימנו, איך חלים יום
העצמאות ויום ירושלים, בימי הספירה - הימים בהם
מצינים את האבל על תלמידי רבי עקיבא שבמיתתם
הושלם החורבן. ועתה זכינו דווקא בימים אלה לראות
אות משמים אשר מבשר ואומר את אשר הובטח: "ושבו

מו"ר הרב צבי יהודה זצ"ל היה חוזר ומלמד את הגמרא
במסכת חגיגה [ה,ב], שם מדובר על שלש דמעות שיש
כביכול לקב"ה: אחת על מקדש ראשון, אחת על מקדש
שני ואחת על ביטול תורה. מסבירה הגמרא את עניינה
של הדמעה השלישית, שכיוון שגלו ישראל ממקומן אין
לך ביטול תורה גדול מזה.
לכאורה יכולנו לשאול איך ומדוע הגדירו את הגלות
כביטול תורה בעוד שאנו יודעים שבכל הדורות ובכל
הגלויות היתה התפתחות עצומה של התורה שבעל פה,
ואף היום אנו שומעים על ריבוי תורה בארצות הגולה.
ברם אף על פי כן, כל זה נקרא ביטול תורה מפני שקיום
התורה אינו יכול להצטמצם רק ברשות היחיד, אלא
צריך להתקיים גם ברשות הרבים, דבר שיכול להיות רק
במסגרת הלאומית שהעם מקיים בארצו.

להניף את הדגל

בתכנית:

- 12:00 התכנסות וכיבוד קל
- 12:30 דברי פתיחה מפי דבורה ברטפלד
ראש ביהמ"ד לחינוך והוראה
- 13:00 הרב אביחי רונצקי, הרה"ר לצה"ל לשעבר:
דגל המדינה - נקודת החידוש בשיבת ציון
- 14:10 הרב אליעזר קשתאל:
דגל החברה - עין טובה ולימוד זכות
- 15:15 הרב רון טמר, ראש המדרשה:
איש על דגלו
- 16:10 הפסקה וכיבוד קל
- 16:30 הרב רביד ניסים: דגל החינוך
- 17:45 הרב רען ביגון:
דגל ארץ ישראל - אהבת הארץ
- 18:45 דברי סיכום מפי נשיא המדרשה
הרב מיכאל ברום שליט"א
- 20:30 הגב' ליאת ואך:
סיפורים על עליה וחלוציות בימינו

מדרשת בינת
מזמינה אותך
ליום עיון
לקראת
יום העצמאות

יום שני
א' אייר תשע"ב
23.4.12

בשיתוף:
מדרשת בינת
שבוע רחל

www.mbinat.co.il 054-6789-744 02-9947366

לרב משה נוימן
ראש אולפנת בהר"ן

ניחומים
במות האב

ישראל חיים
נוימן
זצ"ל

משפחת גולדברג

סא"ל **שלום אייזנר** הי"ו
מפקד מסור, מקצועי וערכי

חזק ואמץ

המשך להנהיג את חיילך
ברוח אהבת העם,
התורה והארץ
לתפארת צה"ל
ומדינת ישראל
מוקירך ומעריצך

לישיבת איתמר דרושים/ות עובדים/ות
לעבודה בטלמרקטינג
לפרויקט "משכן אהוד" ע"ש משפחת פוגל הי"ד

- עבודה מהבית בשעות הערב (17:00-22:00)
- 30 ש"ח לשעה+חזרי שיחות

דרישות התפקיד:

- יכולת דיבור גבוהה
- התחייבות ל-10 ש"ש מינימום
- התחייבות לחודש מראש
- מעל גיל 18

נא לשלוח קו"ח במייל: mishkaneud@gmail.com

70 גרעינים תורניים מחזקים יישובים בארץ

עשיתם את מהפכת הגרעינים
בואו לעשות מהפכה בכנסת

מתפקדים לציונות הדתית ובחרים נבחרת לכנסת
החל מר"ח אייר 22/04/12
www.mifkadzd.org.il ■ mifkadzd@gmail.com ■ פקס 072-2706821 ■ טל 03-6913631

לא הכרתי את דגן. לא בחייו. מספר חודשים לאחר מותו פנה אלי בחור בוגר ישיבת הר-המור וסיפר לי על בחור אגדי, עילוי, שלמד איתו בישיבה ונהרג במבצע "עופרת יצוקה". הוא שאל אם אסכים לכתוב עליו. זאת לא הייתה הפעם הראשונה ששמעתי על אותו בחור מופלא. זכרתי את הסיפורים ששמעתי עליו מיד לאחר מותו. היה ברור לי שאני מתעתדת לשמוע על בחור מיוחד, אבל לא קלטתי עד כמה.

באותו חודש שבו כתבתי על דגן, שוחחתי עם אנשים רבים ממעגלי חייו הקרובים. עם בני משפחה, עם חברים מהישיבה ועם חברים מהצבא. ככל שצללתי יותר לדמותו של דגן, הרגשתי את גודל ההחמצה של עם ישראל עם מותו.

עבודה של עיתונאי כרוכה במפגש עם האנשים המופלאים ביותר שיש בעם ישראל. החיים והמתים. גם בין כל אלו זרה דמותו המיוחדת של דגן. היה בדגן, כך עלה מכל הסיפורים, שילוב מופלא של אמונה, אהבת התורה, רוח, עדינות וחסד יחד עם ההבנה העמוקה ששליחותו בעולם הזה, למרות היותו תלמיד חכם, בעל יכולות לימוד נשגבות, היא דווקא בצבא ודווקא בגדודים ולא בסירות. אבל מה שהיה בדגן, היה יותר מאשר השילוב בין העילאיות לצניעות ולפשטות. הוא היה אחר ולא יכולתי לברר לעצמי למה.

סיפור רדף סיפור, אבל הדברים שיצרו טלטלה עמוקה היו דבריו של רועי זילברשטיין שהיה סמ"פ של דגן. "כשדגן נהרג לא הייתי מופתע", אמר לי רועי, "הייתי כואב והייתי נסער, אבל לא הייתי מופתע". כיוון ששמעתי סיפורים רבים על עוז רוחו של דגן, על חתירתו למגע עם האויב כדי להכריעו, על היעדר הפחד בשל האמונה בצדקת הדרך, כמעט וויתרתי על השאלה: למה? שהרי ברור שלוחם עז נפש כדגן יכול לשלם בחייו על עוז רוחו. ובכל זאת שאלתי, ותשובתו של זילברשטיין היממה אותי: "דגן לא היה אמיתי. זאת אומרת, עד שהכרתי את דגן, לא הכרתי מעולם אנשים כמותו. אני לא חושב שיש עוד אנשים כמו דגן. הוא לא היה צריך למות כדי שאומר את זה. אמרתי את זה עוד בחייו". זילברשטיין היסס מעט ואז הוסיף: "תראי, אני לא אדם דתי ומה שאני אומר עכשיו יישמע קצת מיסטי, אבל תמיד התחושה שלי עם דגן הייתה שהוא בא לעולם לעשות את השליחות שלו. כמו שלמלאכים יש שליחות שהם באים ועושים בעולם, כך גם דגן. וכשתמה השליחות שלו, הוא נלקח מאיתנו".

בשבוע שבו שלחתי את הכתבה למערכת הרגשתי גוש כבד וכואב של בכי רובץ בתוכי. רק כשראיתי את הכותרת שקיבלה הכתבה טרם פרסומה, הבנתי מדוע. "עדינו העצני" נקראה הכתבה. דגן היה עדינו העצני, ראש גיבורי דוד שחכמתו נוספה על גבורתו. דגן שהיה עדינו העצני, מאור גדול, חכם וגיבור, כנפי השכינה שנגעו בעולם הזה ונעלמו. איזו החמצה הייתה לנו עם היעלמו.

כשנה לאחר מותו, נתבקשתי על ידי הוריו לראיין את סא"ל אורן

כהן, המג"ד של דגן שהיה איתו ברגעיו האחרונים, לפרויקט הראיונות של החברים של דגן. כהן שהיה בדרכו לשנת שבתון בארצות הברית והיה לחוץ בזמן לא ויתר על הפגישה. היה לו חשוב לדבר על דגן. וכשהוא דיבר עליו, אור גדול בקע מפניו.

באותה התקפה שנהרג דגן, נפצע כהן אנושות. הוא איבד את ההכרה וכשהתעורר, פצוץ וחבוש כולו, לא העזו הקרובים לו לבשר לו שדגן נהרג. דגן היה מ"פ מסלול וכהן המג"ד. אבל כולם ידעו שדגן הוא לא רק פקוד של כהן. הוא הרבה יותר. מעין פקוד נערץ. נרקם ביניהם קשר מיוחד, שנמתח כחוט השני על כל הסיפור של אורן על דגן.

"הפעם הראשונה שנפגשנו", נזכר כהן, "הייתה בתחילת תפקידי כמג"ד בעזה. דגן היה מ"פ מסלול. הרושם הראשוני שהוא עשה עלי היה של בחור רך ועדין, חלש פיזית. היום אני קורא לזה מצג שווא.

התחושה שלי עם דגן הייתה שהוא בא לעולם לעשות את השליחות שלו. כמו שלמלאכים יש שליחות שהם באים ועושים בעולם, כך גם דגן. וכשתמה השליחות שלו, הוא נלקח מאיתנו

כשהוא רץ. הוא היה רץ מפוזה, אבל הוא רץ הכי מהר מכולם והיה עובר אותנו בקילומטר. וככה בדיוק היה האופי שלו. כשפגשתי אותו הוא היה נראה רך כזה, כמו שהייתה נראית הריצה במבט ראשון, לפני שקלטת שהוא עוקף אותך במהירות ומשאיר אותך מאחור". מהר מאוד עמד כהן על הפער בין המראה הרך לחוסן הפנימי: "כל כך הרבה זיכרונות מצפים אותי כשאני מדבר על דגן, אבל אני זוכר במיוחד את הפעם הראשונה שבה הבנתי את גודל הפער. זה היה בארוחת שישי בערב, בערך שבועיים אחרי שהכרתי אותו. רק נכנסתי לתפקיד והוא היה שם לפני. החיילים שכבר הכירו אותו הסתכלו עליו במבט מעריך. הוא העביר שיחה לחיילים. בשיחה הזאת הוא הסביר כשצריך והיה חד כשצריך. אז כבר הבנתי שמדובר במשהו אחר, אבל עדיין לא הבנתי עד כמה".

כדי להבין שהוא היה אחר

צלל כהן לסיפורים רבים שהאירו את דמותו של דגן. חלקם משקפים את אישיותו הצנועה ועמוקה ואחרים את גבורתו בזמן לחימה, את החתירה למגע עם האויב. "זה לא שהוא רצה להיות באירוע כי הוא אהב להילחם. הוא היה שם כי הוא האמין שזה מה שצריך לעשות. הוא היה חדור אמונה שהתפקיד שלו זה להגן על המדינה. הוא היה כל כך חדור אמונה ושליחות, שמי שהיה איתו באירועים הכי מורכבים וקשים לא הרגיש פחד. הנוכחות שלו השרתה ביטחון גם על מי שהיה בסביבתו. הנוכחות שלו הייתה חשובה. לא היה מצב שתהיה לחימה ודגן לא יהיה שם".

כל פקודיו ומפקדיו, איתם דיברתי תיארו את עוז רוחו. דגן, הם תיארו, לא פחד מהאויב כי לפניו הייתה כל מורשת אבותיו ואנחנו, החיילים שלו, לא פחדנו כי לפנינו היה דגן. "היו בו אומץ ושקט", אומר כהן, "אמונה פנימית שככה צריך לעשות וככה הוא היה לוחם. זה היה מאוד חד ופשוט שאם צריך ללכת קדימה הוא ירוץ קדימה בלי פחד, לא משנה מה ההשלכות, גם אם זה כרוך בכך שהוא יסכן את עצמו".

למרות שאיבד לאורך חיילים, מפקדים ופקודים, מודה כהן שהאובדן של דגן היה קשה לו יותר מאובדנים אחרים. דגן מוסיף ללוות אותו. הוא מראה לי שעדיין לא מחק את המספר שלו מהטלפון הנייד. "תמיד, כשאני חושב עליו אני מרגיש כמה זו החמצה, כמה הוא חסר. עם כולם אתה מרגיש שחסר, אבל איתו זה משהו מיוחד. הרגשתי כאילו הזמן היה קצר מדי. לא יודע להגיד על אחרים, אבל יודע להגיד על עצמי, שלי הזמן איתו היה קצר מדי" ■

יום עצמאות שמח במיוחד

לכבודו של מורנו, הרב חיים דרוקמן שליט"א, ממנהיגי הדור, לרגל זכייתו בפרס ישראל

המדרש הזה מתאר באופן נפלא את פועלו של רבינו בנהוג שבעולם, אנו נפגשים בסתירות בין תביעתו הבלתי מתפשרת של הבורא לשמור באופן אדוק את מצוותיו, לבין מצבו ורצונו של עם ישראל. התורה המליצה על עם ישראל "בני בכורי ישראל", אך כיצד יש לנהוג כאשר הבן סוטה מדרך אבותיו? שאלה זו נשאל אליהו הנביא. כיצד יש לנהוג כאשר מתגלה סתירה בין תורת ישראל לבין עם ישראל. אמנם את שניהם אנו אוהבים אהבה גמורה, אך כיצד ננהג כאשר אבדו הסיכויים לפשר בין העמדות? דרכם של בני האדם לפתור סתירה זו באופן חד וברור, אין דבר העומד בפני תביעתה של תורה. יקוב הדין את הה, אפילו במחיר של חלוקה או התפרדות, תורה קדמה לעולם! אין קיום לעם ישראל ללא התורה. אליהו הנביא, הקנאי הגדול, מלמד אותנו שאין זו דרכה של תורה. האומר "גזור" איננו מקיים את רצון בוראו. עלינו להיות נאמנים לחלוטין לתורת ישראל, אך באותה מידה לתבוע בלהט את אחדותו של עם ישראל. אדם שליבו מלא אהבה, יצליח לפשר בין הניצים ולהשיב את השלום בין אמא תורה לבין אפרוחיה. מי שליבו רחב מספיק וספוג באהבת ישראל, יצליח להשיב את האחדות הגמורה בין התורה לישראל. זוהי עבודה קשה ושמורה לרועי הדור. אליהו הנביא מלמדנו שאמנם אין קיום לעם ישראל ללא תורה, אך באותה מידה אין קיום לתורה ללא עם

פעמים רבות יום העצמאות אינו נחוג ביומו המקורי. מורנו הרב דרוקמן שליט"א נוהג להדגיש בשם הרצ"ה זצ"ל, שבשנים אלו בא לידי ביטוי קידוש ה' ביום העצמאות באופן מיוחד. מדינת ישראל מכריזה קבל עם ועולם ששמירת השבת הינה ערך גדול וחשוב. כדי להמנע מחילול שבת, קבעו מוסדותיה הרשמיים שיש להקדים או לאחר את חגיגות יום העצמאות. עובדה זו מוכיחה כי יום זה איננו יום שבתון בלבד, אלא יום בעל ערך דתי ורוחני. כך ממש חשתי כאשר נתבשרנו על זכייתו של מורנו בפרס ישראל. אמנם פועלו של מורנו ידוע לכל ואינו זקוק לפרס זה או אחר, אך בכל זאת, נראה שישנו ערך מיוחד לזכייה בפרס זה: מדינת ישראל חשה צורך להודות ולהכיר תודה לאחד מזקני תלמידי החכמים שבדורנו. בכך ישנה הכרת תודה לא רק לאיש עצמו, אלא לדרך אותה הנחיל לרבבות תלמידיו. דרך של אחדות וקירוב לבבות, דרך שכולה אהבת ישראל טהורה. לפני שנים רבות, בעודי תלמיד צעיר בישיבה, נתקלתי במדרש ששבה את ליבי: שאל זקן אחד את אליהו, ב' דברים יש בלבבי ואני אוהבן אהבה גמורה, תורה וישראל, ואני יודע איזה מהן קודם את חברו, תורה או ישראל. א"ל בני, דרכן של בני אדם לומר תורה קדמה לכל שנאמר ה' קנני ראשית דרכו (משלי ח' כ"ב), אבל אני אומר ישראל קדמו לכל שנאמר קדש ישראל לה' ראשית תבואתו

ישראל. כשם שלא ניתן לומר על אות אחת מהתורה, כך לא ניתן לוותר על נשמה אחת מעם ישראל. התורה ניתנה לכלל ישראל, ואחריותנו היא על כלל הציבור הישראלי. לא חזרנו לארץ ישראל אחרי אלפים שנות גלות כדי לחיות בקהילות נפרדות. מה טוב ומה נעים להמליץ דברים אלו בעד מורנו אשר במשך יובל שנים מחנך את רבבות תלמידיו להסתכלות רחבה והרמונית על כלל ישראל. דווקא בשנים האחרונות כשלא פעם נראה כי לא ניתן עוד ללכת יחדיו, הבקיע קולו של מורנו את חומות ההתנתקות בין חלקי החברה השונים. כאלהיו הנביא בזמנו, כן מורנו, בימינו, עומד על אחדות העם ומלמדנו כיצד ניתן לדקדק בתורה ומצוותיה, אך יחד עם זאת לכאוב בכאבם של כלל ישראל ולדאוג בכל מחיר להמשך אחדותו של עם ישראל. קצרה היריעה מלהכיל את אפס קצהו של דמות מורנו, ועל כן נסיים בברכה שירבה ה' גבול בתלמידים וימשיך להפיץ את אור התורה השלמה וההרמונית עוד שנים רבות בבריות גופא ונהורא מעליא "עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו" ■

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

לופט-ג'שפט במובן החיובי

קשה לנו להתחבר ל'לופט-ג'שפט'. אבל בעידן הנוכחי יש לפלטפורמות האלה השפעה גדולה מאוד. בכנס נאמרו אמירות חשובות ואמיתיות ואין ספק שלו היה מדובר בכנס שמושך אליו מאות ואלפי משתתפים היו האמירות הללו מוצאות את דרכן אל השיח הציבורי הכללי, פורצות את ארבעה קירות האולם ומקבלות ביטוי בתקשורת ובהמשך לכך בבמות ציבוריות שונות ומשפיעות. 'הצד השני' משקיע באפיק זה שנים רבות ומצליח בדרך זו להשפיע לא מעט על השדה הציבורי. די אם נזכיר בהקשר זה את כנס הרצליה ואת משקלו בשיח הציבורי הישראלי. זה לא אומר שצריך להפוך את היוצרות ולזנוח את הפעילות המעשית, זה רק אומר שלצידה צריך להשקיע גם באפיקים הללו ובעיקר להיות מודעים לקיומם וליכולת התרומה שלהם לקידום הערכים בהם אנו מאמינים. להתראות בשנה הבאה ■

מה שבלט לעין, הייתה נוכחות הקהל הדלילה ברוב שעות היום. מול קדר מכובד ורחב של מרצים וידוענים ישבה קבוצה קטנה יחסית של צופים-מאזינים. יתכן והפרסום המועט גרם לכך, אולי גם מיקומו של הכנס בעיר רמלה (בחירה מכוונת של המארגנים בשל היותה עיר מעורבת) והעובדה שהוא נערך בעיתוי שאינו יום חופש. אבל נראה שיש לכך גם סיבה עמוקה יותר.

כציבור, טרם הפנמנו את חשיבותם של אירועים מעין אלו לעיצוב השיח הציבורי ולקביעת סדר היום של המדינה והעם בישראל. לצד החשיבות והתרומה המכרעת של העשייה בפועל - בהתיישובות, בחינוך, בגרעינים התורניים, בצבא, בחקלאות, בכלכלה וכדו', ישנה כיום השפעה רבה גם לכינוסים וימי עיון אקדמיים. כמי שמצטיינים זה עשרות בשנים בעשייה 'עם הטרקטור והמחרשה' (במובן החיובי של המונח) קשה לנו עם 'דיבורים' ועם 'עשיית רוח',

השבוע התקיים ברמלה בפעם החמישית ברציפות 'כנס רמלה', תחת הכותרת הכללית "בין ישראל לעמים". הכנס עסק השנה במדיניות ההגירה של ישראל, בסוגיית המסתננים והעובדים הזרים וביחס לעולים חדשים שאינם יהודים (סוגיית הגיוור).

בכנס נטלו חלק מגוון רחב של מרצים ומשתתפי פאנלים. על הבמה ניתן היה לראות יחדיו רשימה מכובדת של רבנים, פרופסורים ואנשי אקדמיה, אישי ציבור ופוליטיקאים - מימין ומשמאל, חרדים, חילוניים ודתיים לאומיים, נשים וגברים. למשתתפי הכנס ניתנה הזדמנות פז למפגש ממצה ורציני עם כל סוגיה על מגוון היבטיה - התורניים-הלכתיים, האקדמיים-מחקריים, הציבוריים, המשפטיים והפוליטיים. כשלעצמי, יצאתי מן הכנס עם תובנות רבות, מקצתן מטלטלות, ולא פחות חשוב מכך - עם נקודות רבות למחשבה ולהמשך ליבון.

המדור מוקדש ל: יאיר גולדברג וכרמי הגר; דוד ברט ועדינה פלהיימר; נתנאל דהן ועדי אבקסיס; שרית בראון וישי ניר; שהתארסו בשבוע האחרון. ולכל אלו שעדיין מחפשים, שימצאו בקרוב!

פיצוחים

חידת השבוע

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן

בלי הרבה להזיע -
השלימו בפרשת "תזריע"
גם אתה וגם את
מה מביאה יולדת לחטאת,
במלאת ימי טהרה
שיהיה לה לכפרה?
היא יכולה לבחור
או יונה או _____?

המדור בחסות:

הלייטמ

זה עונג שבת

חשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

פתרון החידה לפרשת צו: החרוז המשלים: "בד", כנאמר בפרק ו' פסוק ג':
"ולבש הכהן מדו בד, ומכנסי בד ילבש על בשרו".
הזוכים: סיון ודניאל אלחנטי, פתח תקוה

בית ברט ירושלים
בית שלום תל אביב
בית ג'ני ברויאר תל אביב

עמותת -רעות- חוגגת 75 שנים ומעניקה

75% הנחה לדיור מוגן דתי לאומי*
* עבור שלושת החודשים הראשונים

1-800-560-560

לפרטים הנכם מוזמנים להתקשר, לבקר, להתרשם. הקישו ב-Google "דתי לאומי" או חייגו חנים

גדלתי כילד שיש לו שני אבות, הראשון, אבא זוריק, שבהיותי בן 100 ימים בלבד נהרג בקרב ברמת יוחנן וביום השלושים למותו הכריזו על מדינת ישראל. זוריק היה בשבילי התשלום על התקומה של מדינת ישראל.

השני, אבא משה רבינוביץ שאיתו גדלתי מגיל שנתיים וחצי, הגיע בהיותו ילד מפולין לבדו לפני שפרצה מלחה"ע השנייה ובפלישה לסוריה היה בפלוגה א' של הפלמ"ח. הסתבר שאבא משה הכיר את אבא זוריק שבגיל 17 התגייס לצבא הבריטי ובסוף המלחמה ערק 'לחבורה' (קבוצה של יהודים שערקו בעוד הם לבשו מדים ונשאו תעודות זהות אנגליות) ועסקו בלהביא יהודים מהמחנות לנמלים ומשם לאוניות העפלה לארץ ישראל. שם הם נפגשו. אבא זוריק חזר ארצה והתחתן עם אמא מימי. אבא זוריק הצטרף לקורס הקצינים הראשון של ההגנה וכאמור נהרג בקרב ברמת יוחנן. כשנתיים וחצי לאחר המלחמה עשו סיור באיטליה לאלמנות ושם אמא מימי הכירה את משה. ולמעשה הייתה לי פריבילגיה עצובה שיש לי שני אבות. המשפט שהעסיק אותי לאורך שנות ילדותי היה "במותם ציוו לנו את החיים". העסיק אותי מאוד מה אבא זוריק ציווה ביחד עם אבא משה, הגעתי למסקנה שלא ציוו אותנו דבר אלא אפשרו לנו את החיים ואנו צריכים להיות ראויים לזכרם ע"י שנחיה חיים משמעותיים ומלאים. זוהי המורשת של שני אבותיי."

ישראלי הוא ישראלי בעיני מתומצת באמירה 'גם וגם וגם' - לטוב ולרע. בצד השלילי: חמדנות, עיניים גדולות ולא יודעים שובע. בהיבט החיובי אפשר לעשות גם וגם וגם. גם להניף 2 דגלים (חברתי וביטחוני), גם לעסוק בביטחון, בחינוך, בכלכלה טובה וגם בחלוקה יותר טובה של משאבים.

ילדות גדלתי במשפחה ציונית במושב היוגב השוכן בעמק יזרעאל. במושב היוגב היו 126 משפחות שהגיעו מ-26 מדינות שונות. בסופו של דבר, המשפחה הקנתה את הערכים, ואילו המושב הקנה שני ערכי ברזל: הראשון, באדמה ומים אין חברים והשני לא להוציא תעודת מסכן. אסור להיעלב, אסור לבכות ולהתבכין, תעמוד על שלך ותלחם.

זכרון יום הזיכרון מוקדש לאנשים שהיו איתי ואינם ושאת רובם איבדנו במלחמת יום הכיפורים שהטביעה את חותמה. אני חושב שביום הזיכרון כל אחד נמצא אצל מתיו. אני באופן אישי הולך אל אימי ונמצא איתה בעמק. ביום הזיכרון עצמו אני עולה לקבר של חברי הטוב אמיתי נחמני שנהרג במלחמת יו"כ בפאיד במעבר לתעלה בסיני. בצפירה עוברים לנגד עיני כל החברים הקרובים שאינם, ונזכר תמיד בשורות משירה של דורית צמרת "הן זה אותו העמק, הן זה אותו הבית אבל אתם הן לא תוכלו לשוב ואיך קרה, ואיך קרה ואיך קורה עדיין שהחיטה צומחת שוב". פעם הטקסים של יום הזיכרון ויום העצמאות היו רצופים מבלי שהייתה הפרדה, ואימי לא הייתה עומדת בזה. ולכן עשו נכון שהוסיפו את ערב יום הזיכרון ומצד שני הרצף נמשך, המחיר וההישג.

אבי, זוריק היה בשבילי התשלום על התקומה של מדינת ישראל < היהדות היא בבחינת תרבות העל שלנו והיא צריכה לקבוע את הזהות הלאומית והתרבותית שלנו > הביטחון הלאומי מבוסס על הסכם בלתי כתוב בין הלוחמים למדינה שמתחייבת להחזירם הביתה במידה וקורה להם משהו < מטרת הסיורים שאנו מקיימים ברחבי הארץ היא שאנשים יסתובבו בשטח, יכירו גיאוגרפיה, יפגשו אנשים חדשים ויכירו את המורשת המפוארת של עם ישראל

לקראת יום הזכרון לחללי מערכות ישראל ויום העצמאות שיחולו השבוע, ישבנו לשיחה עם יו"ר מפעל הפיס, האלוף (במיל.) עוזי דיין על שכול, על זכרון, על ציונות ועוד. סיימנו באופטימיות זהירה.

מסורת היהדות היא לא רק מקור ולא רק עבה היא בבחינת תרבות העל שלנו והיא צריכה לקבוע את הזהות הלאומית והתרבותית שלנו. הציונות אימצה את התנ"ך בתור האתוס הישראלי ובתור חזרת העם לארצו, אבל מעבר לאימוץ התנ"ך כנרטיב הישראלי כדוגמת המכבים ומצדה, נעשתה קפיצה בעייתית שאני מכנה "מהתנ"ך לפלמ"ח". מחקו את כל הפרק שבין התנ"ך לשואה כי היה צריך, לשיטתם, ליצור את 'הצבר הישראלי החדש' שהשורשים שלו בתנ"ך ולא אצל אבותיו "הגלותיים" בגליציה או במרש. כך גדלו דורות של ישראלים שיש להם מן "בור שחור" וחוליה חסרה בזהות היהודית שלהם. כיום לא לומדים משנה, רמב"ם, לא יודעים מה זה סידור ולא יודעים להגיד קדיש. מבחינת היהדות היא הרצף של הזהות הלאומית והתרבותית שלנו מתקופת האבות דרך יציאת מצרים וכיבוש הארץ ועד לימינו, תחיית הציונות. המשימה העיקרית שלנו היום היא להכליל בחינוך הישראלי את כל מה שחסר בין התנ"ך לשואה. תמר אשתי ואני התחתנו לפני 30 שנה בדיוק, ערב מלחמת לבנון, ולאחר החתונה סיכמנו שנחיה על אורח חיים הכולל: שמירת שבת, קידוש, חגים ועוד.

כנס שדרות השנה אנו מציינים 10 שנים ל'כנס שדרות'. הכנס הוא כנס עם אג'נדה ברורה ובעל שתי מטרות: האחת, הנפת שני דגלים, הדגל החברתי יחד עם הדגל הביטחוני, זאת בניגוד לאמרה שמושה דיין טבע שמדינת ישראל לא יכולה להניף יותר מדגל אחד. המטרה השנייה היא להבהיר שאסור שסדר היום של מדינת ישראל ייקבע במשולש הרצליה-תל אביב - ירושלים אלא גם בשדרות, בקרית שמונה ובפריפריה כולה. לאחר כעשור, המטרות התודעתיות של הכנס הושגו, שדרות הובילה לשדרות רוטשילד אך יש עוד המון מה לעשות.

ארץ נהדרת מטבעי אני אוהב לסייר ובצעירותי הייתי בחוג טיולים של תנועת המושבים. ב-12 שנות שירותי הצבאי ביחידה חרשית כל סנטימטר בארץ. לפני שנתיים בערך ראיתי קבוצה של צעירים מתווכחת על מקום מסוים בארץ, ניגשתי ושאלתי אם הם היו אי-פעם באותו המקום עליו הם מדברים, הם ענו שלא. המשכתי לשאול מהיכן הם יודעים על המקום והם השיבו שהם ראו בתוכנית "ארץ נהדרת". החלטתי מאותו הרגע שאעשה כמיטב יכולתי שישראלים לא יהיו אנתרופולוגים במדינה שלהם. ארגנתי בהתנדבות, ביחד עם חברים, סיורים והדרכות בארץ ישראל. הסיורים פתוחים לקהל הרחב. מגיעים לסיורים בשיטת "חבר מביא חבר" ויש אידיאולוגיה מאחורי קיום הסיורים. המטרה היא שאנשים יסתובבו בשטח, יכירו גיאוגרפיה, יפגשו אנשים חדשים ויכירו את המורשת המפוארת של עם ישראל. האנשים שמשתתפים בסיורים יהיו שגרירים לאחר הביקור. בקיצור שהישראלי יהיה בן הארץ הזו ושיכיר את הארץ. הסיורים מתקיימים אחת לחודש והם מתקיימים מהכרמל ועד שדרות. הסיור הבא שאנחנו מקיימים הוא לאזור גב ההר - להר כביר, איתמה, הר עיבל ותצפית על בקעת הירדן ושפלת החוף. בשנתיים האחרונות סיירו במסגרת הזו מעל ל-10,000 אנשים שביקרו בעיקר בבקעת הירדן ובחרון. בסיום כל סיור בחרון כשאנחנו מתאספים 400 איש במערת המכפלה

**המסע לגן חיות
ובחזרה**
אסתר סילם-אלוש

גילוייה

של הטבע... מדובר היה מבחינת רבים ברגע של נחת בתוך הכאוס הגדול. משום שמיד לאחר מכן הם היו צריכים להתמודד עם הליכה בחום בלתי חוקי בעליל, בעליות, אל עבר חיות אמיתיות, תוך ליווי ילדים שחוזרים כולם גם הם במקורות רבה על המנטרה: "תרים אותי אני עייף".

(אגב, גם אני רציתי לבקש את אותו דבר אבל לא היה לי מזל).

השלב הבא לאחר שראינו המוני הורים מיואשים אך עקשנים טוענים: "אני לא מרים אף אחד" באה הדרשה הבאה מפי הדרדקים: "חם לי אני רוצה הביתה". מכיון שכולם סובלים, אפשר היה לצפות שההורים יתקפלו ויעשו את המעשה ההגיוני: חזרה לאוטו הממוזג והביתה. אבל מי מאיתנו, לאחר שכבר טרח, ארז את המשפחה וחצי מהבית, שילם סכום עתק כדי לספק לילדיו קצת השכלה ותעסוקה, יחזור בו?? אין סיכוי...

העובדה שכולם סובלים נראית בחישוב הכללי שולית ביותר. לכן רוב באי המקום נראו כאילו הם שמו לעצמם למטרה לעמוד במשימה בלתי אפשרית ויהי מה. שני המקומות היחידים בהם נראה היה שכולם מרוצים היו צב האבן שהצטלם כ"כ יפה עם כולם, והקריטיב בסוף המסלול, שם בהחלט ניתן היה לומר: היום, כבשנו, המשימה בוצעה בהצלחה.

חוזרים הביתה, ומספרים לכולם איזה כיף היה בגן החיות, שגם הם יסבלו...

באחד הימים השרביים האחרונים, החלטנו להתאמץ מעט עבור ילדינו ולצאת לחשוף בפניהם את פלאי הטבע, לא רחוק מהבית, בגן החיות.

נראה היה שאותה מחשבה בדיוק חלפה בראשם של עשרות אלפי ישראלים אחרים על טפס עגלותיהם וכלל משפחותיהם.

נדחסנו בכח בתורים הארוכים ובפתחים, עד שהצלחנו למצוא את דרכנו אל גולת הכותרת של האירוע: האריה. בדרך אליו ראינו ספסל פנוי, ומכיון שאין רבים כאלו, החלטנו מיד להתישב עליו ולהציג איזשהו יתרון יחסי על שאר המבקרים. חשבנו שנזכה לכמה דקות של פסטורליה תחת עץ שהניב במאמץ רב את מעט הצל שהיה יכול לספק, אלא שאז גילינו שהתיישבנו ליד צב אבן גדול.

לכאורה - פריט תמים וחסר משמעות במרחב. למעשה - גורם המושך את המוני בית ישראל ליהנות מצפייה בחיה היחידה באיזור שאפשר באמת ללסוף מבלי לדאוג מחיידקים, מנשיכות וכו'. העובדה שהחיה המסיימת הזו לא מסוגלת לזוז ואף לא נושמת בכוחות עצמה, לא שינתה משום מה למבקרים הרבים. כולם אבל כולם מבלי לתאם זאת ביניהם עצרו ליד הצב, ליטפו אותו, רכבו עליו ואף צילמו את הפלא

אני נוהג לשאול את האנשים 'מי לא היה אף פעם בחברון?' ותמיד כ- 50% מרימים את ידם. אני ממשיך ושואל כמה לא היו במנהטן שבני-יורק, ועוד לא קרה שהרימו את ידם יותר מתריסר אנשים. זה כל הסיפור. ישראלים צריכים להיות בחברון לפני שהם מבקרים במנהטן.

הדור אני חף מכל נוסטלגיה אך עם זאת יש לי כבוד לעבר. באחד הסיורים שעשינו ליד נהלל, נפגשנו עם טל, הנכדה של אלכסנדר זייד, ולאחר מכן נפגשנו עם יואל זילברמן, צעיר שהקים את ארגון 'השומר החדש' במטרה להגן על האדמות והחקלאות בגליל ובמקומות נוספים. תוך כדי הסיור, אמרתי לחברי מהמילואים, בואו נחליט שפעם בחודש באים לשמור בגליל עם ארגון 'השומר החדש'. מאז, בכל יום חמישי אחרון של החודש אנחנו שומרים על עדר בקר של אחד הבוקרים בצפון. לדור הנוכחי אני אומר שיותר מידי מתעסקים במה זה עושה לי ופחות בלמה אני עושה את זה.

אירוע מכונן בשנת 1972 נפלו שלושה טייסים ישראלים בשבי בסוריה. הייתי מ"פ צעיר ביחידה והחלטנו לעשות מעשה כדי להוציאם אך המטכ"ל פסל אותן. בסוף הלכתי לשר הביטחון בעניין זה, לא היה קשה משום שהוא היה דוד שלי (משה דיין). אמרתי לו שהשבויים הם חברים שלנו ואולי אתם, המבוגרים, זקנים מדי להבין את זה אבל אנחנו רוצים לשחרר אותם בדיוק כפי שאנחנו מצפים שיעשו במידה ויקרה לנו אותו דבר. הוא אמר לי שהתוכנית שלנו משוגעת, כי הוא צריך לתת תשובה לא רק להורים של אותם טייסים, אלא גם להורים שלנו. שינינו כיוון והחלטנו לחטוף גנרלים סורים שעשו סיורים באותה תקופה בלבנון. בשביל להביא לשחרורם של הישראלים הלכנו שלוש פעמים ללבנון. בהזדמנות השלישית, אהוד ברק היה מפקד היחידה. שלחנו אותו לשבת בחפ"ק (חדר פיקוד קדמי) עם הרמטכ"ל, כדי שהפיקוד העליון לא יפריע לנו. יוני נתניהו היה מפקד ואני הייתי סגנו ובאותו המבצע חזרנו עם חמישה גנרלים סורים לישראל. לקח זמן אך בסוף שחררו את חברינו הטייסים. אני חושב שחטיפת הגנרלים צריכה להיות לנו לדוגמא כאז כן היום. לדעתי היום הביטחון הלאומי מבוסס על הסכם בלתי כתוב בין הלוחמים למדינה שמתחייבת להחזירם הביתה במידה וקורה להם משהו. מה שנכון היה בשנת 1972 נכון גם לשנת 2012. חובת המדינה הלוחמית. ניתן וצריך לקיים את החובה הזו לא ע"י שחרור מחבלים אלא ע"י גביית מחיר מהאויב.

אופטימיות זהירה אומרים שאנשים לא גבוהים, הם תמיד אופטימיים כי מהגובה שלנו רואים תמיד רק את חצי הכוס המלאה. ישראל, כבר היום, היא מדינה יחידה באזור שחזקה ביטחונית וכלכלית, חופשית ודמוקרטית. בעוד כעשור אני צופה שנמשיך להיות מדינה חזקה שתתחזק עוד יותר ע"י סגירת פערים וחזקת הפרפריה. דברים אלה יובילו ללכידות חברתית גבוהה יותר שהיא צו הביטחון הלאומי. מסיבי נצלח את החורף האסלאמי ונוכל כמדינה דמוקרטית חופשית וחזקה להוות אור לגוים.

גילויילב

אגים יקרים,

כאן אחותכם הקטנה, המדברת בשם הרבה בנות שמרגישות כמוני. אני באה כאן בביקורת על הביקורת שאתם מעבירים לי. אינכם יכולים להעיר לנו על צניעות, אנו מרגישות בוושה עזה בכך. אינכם יכולים לומר לנו שצניעות זה בכל מקום. זה שאתם יכולים ללבוש חולצות קצרות ומכנסיים מעל הברך, לא אומר שאתם צריכים להעיר לנו כשאנחנו טיפה מעלות את השרוול מעל המרפק. אנא, זה לא נעים לנו שאתם עושים זאת. רוצים להעיר? לכו לאמא ותגידו לה אבל אל תאמרו זאת בפומבי. מקווה שתלמדו לקח,

אמאכם הקטנה!!

הרשמי המנהל - ישיבת ההסדר
הנרצות התורני שיעור ישיבת ההסדר ראשון לציון

עיריית ראשון לציון
מנהל החינוך - היחידה לתולדות ישראל

64 שנה

לעצמאות ישראל

בשבב והודיה- לבורא עולם
על טוב חסדו עמנו ועל הגיענו ליום זה
נחגוג ברוב עם את מעמד עצמאותנו!

אי"ה ביום רביעי ערב יום העצמאות ג' באייר תשע"ב
(25.4.12) ברחבת ב"ס ממ"ד "סיני"
רח' נורדאו 55, ראשון לציון, בשעה 20:00

הרב שלמה לוי שליט"א - ראש ישיבת ההסדר
הרב אלישע ויזליצקי שליט"א - ראש בית מדרש מהות'
עו"ד אלי יבולן - חבר מועצת העירייה

במסגרת
תפילת ערבית חגיגית
"הלב והמעין" בהופעה מלאה

במסגרת
דוכני מכירה
של יודאיקה,
כיסויי ראש,
ספרים ועוד...

הזמר
רזן

שאלה:

אנחנו נשואים 6 שנים ולנו 2 ילדים. בעלי למד בישיבה בחמש השנים הראשונות לנישואינו ובשנה זו החל ללמוד באוניברסיטה. הלימודים שלו תובעניים מאוד וזה על דעת שנינו. הוא לא נמצא כמעט בבית וגם את זמנו הפנוי הוא משקיע בלימודים. יוצא שאני די מתפקדת לבד - הן בגידול הילדים והן באחזקת הבית. אני מקבלת הכל באהבה ומבינה שזה מצב זמני (4 שנים...) עם כל זה חשוב לנו לשמר את הזוגיות הטובה שהיתה לנו לפני שהוא התחיל ללמוד באוניברסיטה. הבעיה היא ארגון הזמן של בעלי, או יותר נכון חוסר ארגון הזמן שלו. הוא לומד למבחנים ממש סמוך למועד המבחן, מכין עבודות סמוך למועד הגשתן וזה אומר גם לכתוב את העבודות עד השעות הקטנות של הלילה בעוד שהיתה לו שהות מספקת של מספר שבועות להכין את העבודות או ללמוד למבחנים. אני מנסה לארגן לו את הזמן כך שיפרוש את המטלות שלו לאורך הסמסטר ולא יעשה את הדברים ברגע האחרון או במועד ב', אבל אני לא מצליחה. הוא לא באמת מנסה ולי זה מפריע מאוד. מעבר לכך שהוא יכול להיות יותר יעיל ומאורגן, אני מרגישה שחוסר ארגון הזמן שלו בא על חשבוני ועל חשבון המשפחה. אני מרגישה שאין עם מי לדבר בעניין הזה.

תשובה:

שדרך העבודה שלך היא הנכונה והטובה והדרך שלו מוטעית. הוא יודע ומרגיש שזה לא נכון לו ולא מתאים לו. הוא גם לא מסוגל להתנהל כמוך גם אם הוא מאוד ירצה. את תגידי ובצדק - הכל טוב ויפה אבל את זו שמשלמת את המחיר בשעות הלימודים שלו - את לא יכולה לגעת. את גם לא רוצה. אבל למה לא לנהל נכון את הזמן הפנוי שלו כך שהוא יהיה יותר עם המשפחה? תנסי למקד את המטרה שלך. האם המטרה שלך שהוא יעבוד בצורת העבודה שלך, שהכל אצלו יהיה מאורגן ומתוקתק כמו שאת עובדת או שהמטרה שלך היא שיהיה לו זמן פנוי לבילוי איתך ועם המשפחה? תצאי מהחשיבה שאת צריכה לשנות אותו, לארגן לו את הזמן, ללמד אותו להתנהל כמוך. מה כן? תגרמי לו להתחשב בך.

חשוב להדגיש - במהלך חיינו יש עניין וחשיבות גדולה בעבודה על המידות (שלנו) וכן חשוב לשפר את המידות שיש צורך לשנותם. אבל את מתייחסת לתכונה, לאופי ואת זה יש להניח. במקום שזה מתנגש עם הצרכים שלנו - אנחנו יכולים לבקש להתחשב בצורך שלנו. לאנשים קל יותר להתחשב באחר מאשר להשתנות. ■

כך שיישאר זמן לבילוי עם המשפחה. אבל הבעיה היא לגמרי לא טכנית. חשוב שתדעי, יש אנשים שלא יכולים לעבוד ולתפקד במצבי לחץ ולכן כדי לא להגיע למצב כזה הם ימלאו את המטלות שלהם מיד כאשר הם מקבלים אותם, מבלי לחכות ולהתברבר עם הזמן, ונראה שאת

את מבקשת מבעלך לא רק שישתנה, אלא שיהיה כמוך. את חושבת שדרך העבודה שלך היא הנכונה והטובה והדרך שלו מוטעית

מסוג האנשים האלה. אבל יש אנשים שמתפקדים בצורה המקסימלית והיעילה ביותר דווקא כאשר הם במצבי לחץ. נראה שבעלך הוא מהאנשים האלה.

בואי תראי מה את עושה. את מבקשת מבעלך לא רק שישתנה, אלא שיהיה כמוך. את חושבת

במערכת משפחתית, תזוזה של אחד מבני המשפחה יוצרת תזוזה אצל שאר בני המשפחה וגם חושפת דברים שהיו חבויים או שלא היתה הזדמנות לראות אותם. הלימודים של בעלך יצרו תזוזה אצל כולכם, הילדים לא רואים הרבה את אביהם דבר שבדאי משפיע עליהם בעיקר ברמה הרגשית, גידול הילדים ושאר מטלות הבית מונחות על כתפייך. את כותבת שזה היה על דעת שניכם, אם כי ברור ששניכם לא ממש ידעתם לאן אתם נכנסים. לא ידעתם עד כמה העומס הלימודי שלו ישפיע על הבית, על הילדים ועל הזוגיות שלכם. את מקבלת את זה באהבה וזה נפלא ובטוח תורם למוטיבציה הלימודית של בעלך, אבל הלימודים שלו יוצרים התנגשויות נוספות. פתאום את מגלה שיש דברים שבהם אתם שונים זה מזה. הדוגמא שאת מביאה היא ארגון זמן. את מתוקתקת ועושה כל דבר מיד ואילו הוא דוחה לרגע האחרון.

את מתייחסת לכך כאל בעיה טכנית ונרתמת למשימה בשאיפה לחולל שינוי בטכניקת הלימודים שלו ובניהול הזמן שלו.

את החלטת שאת יודעת איך הדברים צריכים להתנהל, איך עובדים ואיך לומדים בצורה יעילה

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

טיפ טיפה טיפים לבית

המומחים של בתי אמנה, חברת הבניה המובילה בהתיישבות, מגישים מבחר רעיונות לשדרוג הבית שלכם

בניית מחיצות בין חדרים - בעיקר בביצוע שיפוץ פנימי בבתיים. בעבר נהוג היה לבצע את מחיצות פנים הבית מבלוק בטון. כיום יש המשלבים בין מחיצות מבלוקים לבין מחיצות מקירות גבס. מחיצות הבלוקים נבנות תמיד מעל למשטח הבטון שבבית (מתחת לריצוף). יש להתחשב בשיקול זה כאשר מעוניינים לבצע שינוי בקיר קיים ולבחון האם הריצוף משני צידי הקיר הוא המשכי, כלומר באותו הגובה, ובכלל האם ניתן ליצור המשכיות בריצוף במידה ומסירים את הקיר. למחיצות הגבס יש יתרון בביצוע מחיצות פנים מאחר והמחיצות בנויות על גבי הריצוף (מחיצות הגבס קלות באופן משמעותי ממחיצות הבלוקים), ניתן להעביר בהם צנורות מהרצפה לתקרה ולהיפך. בעזרת בידוד אקוסטי ניתן ליצור הפרדה אקוסטית גבוה בין החדרים. יש להקפיד בזמן ביצוע מחיצות גבס על חיבור הפלטות בסאט חיבור ייעודי המשווק על ידי החברות המייצרות את פלטות הגבס ולדאוג לביצוע נקי של חיבורי הקירות. כך נדרש מהקבלן לקבל מרקם אחיד על קירות הגבס. החיסרון בקירות גבס הוא בתליית מדפים, תמונות ואלמנטים אנכיים ע"ג הקיר. יש לשקול חיסרון זה בעת ההחלטה לגבי סוג הקיר המבוצע במחיצות הפנים של הבית.

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

להגראות 02628 הזא, א3 - 066 מהנדסים ז"ח

פתרון החידה מהשבוע שעבר:

שיר השירים של הרב שלמה אבינר

הזוכה בשבוע שעבר:

נועם בן יאיר, פתח-תקוה

חידה פתורה
אמן אבינר

חידת השבוע

לקראת ימי ההוד והגבורה של תקופת אייר אי אפשר בלעדיו. סידור שיסד הרב הנר הגדול מכפר הרואה לימי עצמאותנו וחזקו אחריו רבה של העיר רמת גן. כל דברי גדולי הדורות על קץ המגולה השזורים סביב מילות התפילה מוכיחים שהציונות היא לא התחילה מאיש עם זקן, אלא קורא הדורות מראש הוא העומד מאחר כותלה. ועל כך אנו גומרים את ההלל.

מה שם הסיפור?

**פתרתם את החידה?
זכיתם בפרס ללא הגרלה!**

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שיישלח את התשובה הנכונה יזכה בספר מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שיגיע עם גליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמרות).

בחסות רשת התרבות היהודית

סופר עם

אליהו הנביא הוא:

1. נציג בקרת איכות היין לליל הסדר
2. אצטדיון ברמת גן שנקנה ע"י חברת נוקיה
3. ארון מיוחד שבו נגנזים כלי ברית מילה
4. נביא שעלה ברכב אש השמימה

אותיות

הזוכה מהשבוע שעבר
אבי גרוס מחיפה

שלחו את תשובתכם

בין הפותרים נכונה יוגרלו חבילות מדבקות סופרים

תורה-מן
מאת יוסי שחר

אשאר אותו כאן...

תורה-מן
מאת יוסי שחר

הי!
מה הוא עושה?
אני נאמץ 18

טרור

תורה-מן
מאת יוסי שחר

זה כנראה מהעבודה.

תורה-מן
מאת יוסי שחר

הממ...

תורה-מן
מאת יוסי שחר

לצפייה בפרקים נוספים של תורה-מן:
www.mushoncomics.co.il

הפסק בתפילת עמידה

במקרה ובזמן תפילת שמונה-עשרה ישנו דבר המסיח את כוונת המתפללים (כגון תינוק בוכה, ספר קודש שנפל, פלאפון וכו') מותר לעצור בין הברכות ולסלק מבית הכנסת, אך יש להזהר שלא להפסיק בדיבור או להסיח את דעתו מהתפילה. (ע"פ פניני הלכה)

תורה-מן
מאת יוסי שחר

מאותו היום האיש זכר לכתוב את הפלאפון בכניסה לתפילה ועל ידי כך זכה לבנים נדולים בתורה ותלמידים חכמים מצויינים!

תורה-מן
מאת יוסי שחר

ומה בנוגע לאיש שצילצל לו הפלאפון?
אין אני הולך עכשיו שלוש פסיעות אחורה?

תורה-מן
מאת יוסי שחר

תורה-מן שב לבית הכנסת והמשיך להתפלל בכוונה עצומה...

שמע קולנו!

מבצע אביב

לראשונה
חבילת גלישה
בטוחה

ג-נט-סטיק

גלישה בטוחה מהמחשב הנייד בכל מקום

לפני
99
רק לחודש

ג-מחשב נייד

מתנה

10" ASUS (בהחזר מלא)

יש ספק? אין ספק!

גם ספק, גם תשתית, גם ג-נט-סטיק וגם מחשב נייד מתנה

פרסומי ישראל

ספק אינטרנט באמצעות כל התשתיות - כבלים / ADSL | תוכנת נייד לחקנה על המחשב לסינון מכל מקום בעולם | מגוון רמות סינון לבחירתכם

נט-צה ספק האינטרנט המסווג המתקדם בעולם בבית או בעסק, עם כל סוגי התשתיות ועכשיו איתך גם בדרך בטוח: סינון תכנים איכותי המתבצע משרתי נט-צה ואינו ניתן לעקיפה מהיר: טכנולוגיית הסינון היחידה שאינה מאטה את מהירות הגלישה רציף: מנגנון פעולה ייחודי המונע ניתוקים ופיילות רשת

072-2727027

טלפון אחד וגם אתם בנט-צה

נטצה

שירות הסינון המתקדם בעולם